

زمان و ئەزموونی موفتی پینجۆینی
(1952-1881) لەنیو رەهەندی پۆشنییریدا

Language and Experience of Mufti Penjweni
(1881-1952) in The Cultural Dimension

Pakhshan Sabir Hamad

Pakhshan HAMAD | ORCID: 0000-0001-9686-5361 | Pakhshan.hamad@soran.edu.iq
Soran University, Faculty of Arts, Kurdish Department, Erbil, Iraq

Citation:

Hamad, P. (2024). زمان و ئەزموونی موفتی پینجۆینی (1881-1952) لەنیو رەهەندی پۆشنییریدا / Language and Experience of Mufti Penjweni in The Cultural Dimension. *Nubihar Akademi* 21, 145-166. DOI: 10.55253/2024.nubihar.1476368

Submission Date	30.04.2024
Acceptance Date	21.06.2024
Publication Date	30.06.2024
Peer-Review	Double anonymized - Two External
Ethical Statement	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
Plagiarism Checks	Yes - iThenticate
Conflicts of Interest	There is no conflict of interest between the author and any parties in the article.
Complaints	The author(s) has no conflict of interest to declare.
Grant Support	The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.
Copyright & License	Authors publishing in the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0 .

پوخته

شعیر یه‌کیکه له هونه‌ره دێرینه‌کان و گشت نه‌ته‌وه‌کان به هه‌موو جیاوازییه‌کانیانه‌وه و به پێی قوناغه میژوویه‌کان ئاشنایه‌تییان له‌گه‌ل شعیردا هه‌بووه و هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌یشتا چه‌مکی شعیر چوارچۆیه‌کی دیاریکراوی چه‌سپاوی وه‌رنه‌گرتوو. له‌ نیوان نووسه‌ر و شاعیر و په‌رخه‌گراندا بیروپرای هه‌مه‌جۆر به‌دیده‌کریته. هه‌روه‌ها به‌ پێی په‌وت و قوتابخانه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان گفتوگۆی له‌باره‌وه کراوه و پیکهاته‌کانی بوونه‌ته مایه‌ی سه‌رنج و تێزیمان و لیکۆلینه‌وه، که ته‌لیسمی شعیر زیاتر به‌ زمانه‌که‌یه‌وه په‌یوه‌ستکراوه، چونکه که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی شعیره و ته‌مومژ و په‌مز و ئیحا و. هتد، له‌ ریگه‌ی زمانه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌ن. شاعیر مامه‌له‌یه‌کی تایبه‌تی له‌گه‌ل زمان ده‌کات، به‌وه‌ی زمان ته‌نیا ئامرازیکی گه‌یاندنی بیروکه‌کان نییه، به‌لکو ئه‌زمونه‌ شعیریه‌که خۆیه‌تی که خودی داهینان ده‌نوینت، له‌به‌رئه‌وه‌ی سنوری نیوان واتا دژ و پینچه‌وانه‌کان تیک ده‌شکینیت.

له‌ کاتیکدا به‌شیک له‌ فه‌ره‌نگی شعیر زمانی رۆژانه‌ی خه‌لکه، شاعیر توانیویه‌تی بنیادیکی شعیری لێ دروست بکات، که کۆت و به‌نده‌کانی زمانی پێوانه‌یی تێپه‌ر بکات. شاعیر گه‌ر زمانی خه‌لکی وه‌کو خۆی به‌کاره‌ینا، له‌ سنوره‌کانی داهینان دوورده‌که‌وته‌وه، چه‌ند بتوانیت ده‌لاله‌تی نوێ و به‌کاره‌ینانیکی نوێی پێ به‌خشیت، له‌ هه‌له‌کانی داهینان نزیکتر ده‌بیته‌وه.

موفتی پینجۆینی هه‌م وه‌ک شاعیر و هه‌م وه‌ک هۆشیار و رۆشنبیر له‌ نیو کومه‌لگه‌که‌ی ناسراوه، که ئه‌زمونه‌کانی خستۆته چوارچۆیه‌ی زمانی پاراوی کوردی و فه‌ره‌نگیکی زمانی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه و به‌مه توانیویه‌تی شوینی خۆی له‌ نیو په‌هه‌ندی رۆشنبیریدا بکاته‌وه.

وشه‌ کلێبیه‌کان: زمانی شعیری، موفتی پینجۆینی، رۆشنبیری، فه‌ره‌نگی شعیری، په‌رخه‌.

Abstract

Poetry stands as one of the oldest arts embraced by all nations throughout history, yet its essence remains open to interpretation, sparking diverse viewpoints among writers, poets, and critics. Language serves as the canvas for crafting poetry, giving rise to obscurity, symbols, and imagery, transcending conventional linguistic boundaries. The poet treats language in a special way, in that language is not only a means of conveying ideas, but the poetic experience itself that expresses innovation itself, because it breaks the boundaries between opposite meanings. While part of the dictionary of poetry is the everyday language of the people, the poet has been able to create a poetic foundation that transcends the restrictions of standard language. If the poet uses the language of the people as he is, he moves away from the boundaries of innovation. Mufti Penjweni, renowned for his poetic and intellectual contributions, enriches the Kurdish language with his unique experiences and language dictionary.

Keywords

Poetic language, Mufti Penjweni, culture, Poetic dictionary, Criticism.

پێشهکی

زمانی شیعیی ناوەندییە بۆ کۆکردنەوەی ئەوەی پەيوەندی بە بیروکە و چۆنیەتی دەرشتن و گشت کەرەستەکانی دیکەو هەیه، سەر دەم و قوناغەکە ی دەنۆینی و پەيوەندییەکی راستەوخۆی بە قولایی بیروکەکانی شاعیرەو هەیه و ئەمەیه یارمەتی شیعی دەدات، کە سنوورە جوگرافیەکان بەزینیت، بە تاییەتی کە شیعی لە بەردەم وەلامدانەو هە تیکرای پرسە گرنگەکانە و نوینەری هەستە شاراوەکانی ناخی مۆقە. لە نیو زمانی شیعییدا هەموو سیما و ریسە گشتیەکانی دەسەلاتییان بەسەر دەقە شیعییەکاندا دەشکیت.

ناویشانی لیکۆلینەو هەکە:

بە مەبەستی ناساندنی شاعیری موفتی پینجۆینی و دیاریکردنی پینگی شاعیر لە نیو رۆشنییدا، (زمان و ئەزمونی موفتی پینجۆینی) (1881-1952) لەنیو رەهەندی رۆشنییدا) هەلبژارد بۆ ناویشانی لیکۆلینەو هەکە و کارمان لەسەر زمانی شیعیی بە گشتی و زمانی شیعیی موفتی بە تاییەتی کردوو.

رێبازی لیکۆلینەو هەکە:

رێبازی شیکاریی رەخنەیی وەکو بنچینەیک بۆ هەلسەنگاندنی زمانی شیعیی موفتی پینجۆینی لە ئاکامی ئەزمونەکانی و رۆلی لە نیو رەهەندی رۆشنییدا بەکارهاتوو. سنووری لیکۆلینەو هەکە: دیوانی موفتی پینجۆینی کە لە لایەن ئومید ئاشنا و کامیل عەبدوڵلا کەریم کۆراوەتەو و ئامادەکراو و لە ساڵی 2016 چاپکراو، ئەمە بۆتە هەوینی دیاریکردنی فەرەهنگی زمانی شیعیی موفتی و سنووری لیکۆلینەو هەکە.

ئامانجی لیکۆلینەو هەکە:

- 1_ دەرختن و دیاریکردنی زمانی شیعیی موفتی.
- 2_ پینگی موفتی لە نیو رۆشنییدا کۆردیدا لە رینگی گەلالەکردنی ئاستی زمانە شیعییەکە.
- 3_ دەرختنی سەرەکتیرین کینگە واتاییەکانی نیو شیعیی موفتی.
- 4_ جۆری ئەو زمانە کە موفتی جەختی لەسەر بەکارهێنایی کردۆتەو.

پرسیاری لیکۆلینەو هەکە:

گرنگترین ئەو پرسیارانە ئەم لیکۆلینەو هەیه هەول دەدات وەلامیان بداتەو، بریتین لە:

- 1_ چییەتی زمانی شیعیی موفتی پینجۆینی؟
- 2_ چۆنیەتی کاریگەری کلتووری رۆشنییدا بەسەر زمانی شیعیی موفتی دا؟

3_ سروشتی په یوه ندى فه ره نگی له گه ل وشه و دهسته واژه و دهر برینه به کارهاتووه کان له دوو توپی شیعره کانی موفتی دا؟

ناوه پوکی لیکولینه وه که:

لیکولینه وه که جگه له پیشه کی، له دوو ته وهر پیکهاتووه، له ته وهری په که مدا تاوتوپی (دووانه ی زمانى شیعری یا شیعریه تی زمان) کراوه و له ته وهری دووهدا: (فه ره نگی شیعری موفتی و دیارکردنی پو شنبیری زمانى له شیعره کانیدا) کارى له سه رکراوه، سه ربارى ئه نجم و لیستی سه رچاوه کان و پوخته ی لیکولینه وه که به هردوو زمانى عه ربى و ئینگلیزى.

1. ته وهری په که م: دووانه ی زمانى شیعری یا شیعریه تی زمان

زمان و شاعر دووانه یه کن، په کیکیان ده بیته مایه ی پیشکه و تنى ئه وى دیکه یان، چونکه ئه وه شیعره ده سه لاتی به سه ر زماندا ده شکینى و بوى هیه له پانتاییه کی فراواندا کار له سه ر زمان بکات و ریگه ی نوئ و دارشتنى نوئ دابهینیت، که پیشتر به مجوره ئاشنایه تی له گه لدا نه بووه. شاعر جولّه به زمان ده به خشیت و له ریگه ی به خشینى ده لاله تی نوئ هه میسه شاعر چه شنى ئامیریکی به ره مهینتر وشه کانی زمان سه ر له نوئ به ره مدینیته وه، به مهش له لایه ک فه ره نگی شیعری ده وه مه ندر ده کات و له لایه کی دیکه وه ناسنامه ی زمان زیده تر ده چه سپیت.

چون کوهین ده لئ: (شاعیر به وته کانیه تی، نه ک به بیرکردنه وه و ههسته کانی. ئه و خولقینه رى وشه کانه، نه ک خولقینه رى بیروکه کان. هه موو داهینانه که ده گه ریته وه بۆ داهینانه زمانیه که ی) (جون کوهین، 2000: 40). (مالارمیه ی شاعیری فه ره نسیش له سه ر هه مان بۆچوونه و ده لئ: ئیمه دیره شیعره کان به بیروکه کان دروست ناکه ین، به لگو به وشه کان دروستیان ده که ین) (جون کوهین: 41).

له م روانگه یه وه دیارکردنی (زمانى شیعری) په یوه سه ته به (شیعریه تی زمان) ه وه، به لام ئه وه مانای ئه وه نییه که زمانه کان له خودی خو یاندا شیعریه تیان هه شارداوه، ئه گه رچی جیاوازی نیوان زمانه کان برى شیعریه ته که دیاریده کات. به لای (فنگشتاین): (پیویست ناکات زمانیکی میسالی دابهینین له پیناو وینه کیشانی واقع، زمانه ئاساییه که مان وینه یه کی لۆژیکیه و ته نیا ئه وه نده به سه که ئه و ریگه یه ی هه ر وشه یه ک گوزارشتی لیده کات بناسینه وه) (جمال حمود، 2009، 15).

شاراوه کانی شاعر له بنچینه دا دیارده یه کی زمانى هیه و کار له سه ر گه مه یه کی زمانى ده کات. شیعریه تی Poetik که له بنه رته دا وشه یه کی یونانییه و په یوه سه ته به هونه رى شیعری (بریتیه له تیوریکی مه عریفی په یوه سه ته به هونه ریتی یان لایه نی هونه رى شیعری و جوانیناسیه کانی Asthetik ئه م شیعریه ته له بواری هونه ریدا ده رده که ویت (Bilolkanst) (عبدالرحمن السلیمان، 1997، 232)

شعیرییهت په یوهسته به روشنیبری یونانی و لژیکی ئه رستو (384 پ.ز-322 پ.ز) چونکه ئه رستو له نیو ئه م روشنیبرییه په روه رده بووه و خاوهن لژیکی تاییهت به خوی بووه و له باره شیعره وه خاوهنی (هونه ری شیعر) ه. ئه مه وایکروهوه poetics بیته زارواهییه کی کون و نوب و هاوچرخ له هه مان کاتا و دریژه ی هه بیت، هه رچهنده بیروکه گشتیه کی له و (یاسایانه یه که حوکی داهینان ده که ن) (میلود، 1990، 8-9). له نیو فرههنگی رهخنه ی عه ره بیدا به گه لی شیوه ی هه مه جور ئامازه ی بؤکراه وک: (الشاعریه، علم الادب، الفن الابداعي، فن النظم، فن الشعر، نظریه الشعر، بوطیقا (بوتیک)، الأدبیه الانشائیة، الشعریة) (بروانه: حسن ناظم، 1994، 18) و (توفیق الزیدی، 1985، 9).

له نیو رهخنه ی کوردیشدا شعیرییهت باوترینه و به م شیوه یه نییه که له عه ره بیدا هه یه، هه ر خوی بوونی زارواهی زور بؤ چه مکیکی دیاریکراو ئالوزی و په رش و بلاوی دروست دهکات، ئه مه له کاتیکدا (شعیرییهت چه مکیکی ته مومژاوییه وله چهندين ره گه زی نیو دهقه ئه ده بییه که و شتی تر له دهره وه ی دهقه ئه ده بییه که پیکهاتوه، که به هه موویانه وه چه مکی شعیرییهت به رجهسته ده که ن. ئه و چه مکی کاریکی دانه هینراو دهکاته کاریکی داهینراو) (محمود درابسه، 2010، 16). به واتای دهیخاته نیو چوارچیوه ی داهینان و چه سپاوی دهکات، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که شعیرییهت گشتگیره و ته نیا لایه نیکی دیاریکراو ناگریته وه، به لکو کوی پیکهاته ی دهقه شعیرییه که له خوده گریت و چالاکی زمان دنوینن، چالاکییه که به هوی ریم و چونیته ی ریکخستنی دیره شعیرییه کان و بنیادی سیاقی دیره کان و خه یالکردن و چونیته ی خه یالکردنه که گه لاله ده بیت، هه موو ئه مانه له شعیرییه تدا به رجهسته ده بن، که هه ر خوی (شعیرییهت بواره کی زمانی ئه ده بی هونه رییه که وا له ئه ده ب دهکات، ئه ده بیکی جوانیناسی بیت و له ئاخواتنی ئاسایی جیابگریته وه) (تزیفان طودوروف، 1990، 27-28)، چونکه دوو ئاست له زماندا به دی دهگریت: (ئاستی یه که م: راسته و خو بییه، که بریار له سه ر کاریکی دیاریکراو ده دات یا ئامازه به حه قیقه تیکی وا دهکات، دوو که سی تیدا جیاواز نه بن. ئاستی دووهم: ئاستی ئه ده بی و شعیرییه که له سه ر هه لچوون و جوانی و هونه ر سه رچاوه دهگریت، ئه مه یه وا له شیعر دهکات بیته شیعر و شیعریش گوزارشت له مانه دهکات) (کمال أبودی، 1987، 132-133)، په یوه ندییه کی راسته و خو و ناراسته و خو له نیوان شیعر و زماندا هه یه، راسته و خو به وه ی پیکهاته ی شیعری زمانه، ناراسته و خو ش به وه ی زمانی شیعر زمانیکی باو نییه و شیرازه ی په یوه ندییه ئاساییه کانی تیکشکاوه و په یوه ندی نوینان پی به خشراوه.

بویه زمانی شیعری هه میسه له لایه نی رهخنه گر و لیکوله ران مایه ی سه رنج و تاوتویکردن بووه، به تاییه تی ئه و پرسپاره گرنگه ی ئایا زمان له خودی خویدا شعیرییهت یا خود بریک شعیرییه تی له نیو خویدا هه لگرتوه، یا سیاق و پیکهاته ی سیاقه شعیرییهت به زمان ده به خشیت. دیاریکردنی سنووری شعیرییهت تا راده بییه که سه خته. لای پؤل فالیری (Paul Valery): (هه موو نووسینیکی ئه ده بی شعیرییه ته) (راغب نبیل، د.ت، 382) به واتای شعیرییهت له ئاکامی به کارهینانی هونه رییه نه ی

زمان چوارچۆیهک بۆخۆی هەلەبژێریت، که ئەم چوارچۆیه له هەمان کاتدا جوانییەکان کۆدەکاتەو.

بۆیه (زمان به ولاتی مەعریفە دادەندریت، پێوانەى زمانەکان بەندە به و مەعریفانەى هەلیانگرتووە یا دەیگوازنەوە یا لەخۆیان گرتووە) (عبدالرزاق تورابی، 2005، 37-38). تاییەتمەندی شاعیران له چۆنیەتی مامەلەکردنیان لهگەل زمان و چۆنیەتی بەکارهێنانی واژەکانی زمان بەشیوہیەک که پیشتر ئەم بەرگەى بەخۆیەو نەبیینوہ بەدی دەکریت. ئەم خالە گرنگە دەبیتە ناسنامەى داھێنان لای شاعیر و له ئاکامیەو بەھایەکی نوێ بە واژەکە دەبەخشیت، چونکە سیاقەکە بەھای واژەکان دیاریدەکات و ئەو شاعیرە خاوەنداریتی راستەقینەى سیاقەکان دەکات، (دەقی شیعری تاییەتمەندییەکی هەیه ناسنامەى نابیت، تەنیا بەھۆیەو نەبیت، ئەویش بریتیە لەوہى کاریکی زمانییە لە لایەک و لەلایەکی ترەوہ کاریکی جوانییە، واتە رینگەیهکی جۆرییە لە بەکارهێنانی زمان و لە دۆزینەوہى مەعریفەدا) (أدونیس، 1996، 50).

شاعر که دەبیتە مایەى کۆکردنەوہى هەردوو جەمسەرى زمانى و جوانیى لەیەک کاتدا؛ هیچ یەکیکیان بەبى ئەوى دیکە له شیعردا خۆیان نادۆزنەوہ و (وشە تیییدا سنووری پیت و موسیقاکیان تیدەپەرینى، له دواوہى پیت و برگە و دەرچوونەکانى سوورپیکى ژيانى تاییەت هەیه، که کیانیکە جەوہەرەکەى له خوینیدا، نەک له پیتیدا) (أدونیس، 1979، 79).

زمان یارمەتى شاعیر نادات، بەلکو شاعیر یارمەتى وشەکان دەدات و بەرگیکى نوینان بەھۆى سیاقەوہ بۆ دەدوواریت، هەرچەندە فەرھەنگیکى ئامادە له بەردەم شاعیردا هەیه، که پیشتر شاعیرەکان وەکو خوانیکى رازاوہ بۆ شاعیرانى دواى خۆیان جیھێشتووہ، بۆیه ئەوہى شاعیران ئەنجامى دەدەن دۆزینەوہى پەيوەندى نوئیە، چونکە شاعر کۆمەلێک پەيوەندییە، ئەم پەيوەندییانە زمان لەنیو شیعردا چالاک دەکەن، واتە وشەکان و پەيوەندییەکانیانن که له رینگەى سیاقەوہ شتیک دروست دەکەن که پێى بگوتریت (شیعرییەت)، ئەگەر نا لەخودى خۆیاندا هەلگری شوحنەى شیعرییەت نیین، ئەگەرچی هەلگری بریک موسیقای ناوہکی بن بەپنی پیت و لیکدان و شیوازی دروستکردنیان بۆ وشەکە. بەتاییەتى که شیعرییەت لەبواری زمانیکى هەستى کار دەکات، زمانى شیعری لەوہدا خۆى دەبیینتەوہ که توانای کۆکردنەوہى هەردوو لایەنى زمانى و جوانى هەیه، هەر ئەم دوو لایەنەشە که (شیعرییەتى زمان) پیک دەھینیت، بە واتای (شیعرییەتى زمان) بەرھەمى (زمانى شیعری)یە.

هەر خۆى شاعر دەرچوونە له زمانى ئاسایى، یا بە واتایەکی دیکە تیکشکاندى ئەم زمانە و سەر لەنوئى بنیادنانەوہیەتى له دووتویى شیعردا، بەوہى شاعر چالاکییەکی زمانییە و پەيوەستە بە ئەزموونى شاعیر و ئەو فەرھەنگە زمانییەى که هەلیگرتووہ.

(شیوازی دارشتن و ریکخستن که شاعیر پەپرەوى دەکات، ئەمە ئەزموونەکیە و ئەمە زمانى شیعرییە) (السعيد الورقي، 1984، 67)، کەرەستەکانى نووسین هەر له بەکارهێنانى وشە و دەربرین

و وینە و خەیاڵ و سۆز و ئاوازی وشەکان و چۆنیەتی ریکخستنیان لە ژێر دەسەلاتی چیژ و سەلیقەیی شاعیردایە، بۆیە زمانی شیعەر لە هەموو کات و حالەتەکاندا زمانیکی چەرە و وشە و دەربرینەکان زێدەتر بارگای دەکرین و باری واتای قورستر دەبێت.

شیعەر لە پەخشان تەنیا بەهۆی کێشەووە جیاکرتیتەو، وەک لە دیریندا ئەم بیروکەییە باو بوو، بەلکو پەخشان سستیەمە ئاسایی زمان بەکار دەهێنێت، بە واتای (وشەکە لە بنچینەدا چۆن داندراوە بەم شیوەییە، کەچی شیعەر ئەم سیستیەمە تیکەشکینی و داگیری دەکات، وشەکان لە رێڕەوی داندراویان لادەدات) (أدونیس، 1978، 261). سنووری باوی بەکارهێنانیان تێدەپەرین، زمانی شیعری زیاترە لەوەی تەنیا ئامرازیک بیت، بە واتای (زمانی شیعەر زمانی دەربرین نییە، بە قەد ئەوەی زمانی دروستکردن بیت) (أدونیس، 1985، 126).

شیعەر وەک دروستکراو (بەرەمی ئاویتەبوونیکی هەستپیکراوە یا پیکهاتەیهکی سیگۆشەییە لە شاعیر و گەردوون و زماندا خۆی دەنوین، شاعیر سەنتەری ئەم سیگۆشەییە، یا بەیەکگەییەنەری دوو لایەنەکەیی ترە) (عزالدين اسماعيل و آخرون، 1998، 237) واتە: (گەردوون و زمان)، تێروانیی شاعیر بۆ گەردوون لە رێگەیی زمانەووە وەرەگێردیت، لە کاتیکدا (شیوازی دەرشتن کە شاعیر بەکاریدەهینی؛ بریتییە لە ئەزمون، ئەمەییە زمانی شیعری) (السعيد الورقي، 1984، 67). ئەزمون و قوولی ئەزمونەکە، زمان و چۆنیەتی دەرشتنی زمانەکە دەگرتەو. هەر ئەزمونیشە کە چوارچیووە و قالبی هەمەجۆر بۆ شیعەر دیاریدەکات، چونکە (زمان سەرچاوەییە کە دەچیتە نیو هەموو لایەنیک لە لایەنەکانی ژیان و هزری مرقوف، بەرپرسە -بە رێژەییەکی زۆر- لە هەقیقەتیک بەوەی مرقوف تەنیا لە جیهانی بایۆلۆژیدا خاوەنی میژوو و پیشکەوتنیکی رۆشنییریە، هەرودەها خاوەنی هەمەجۆرییەکی ئالۆزی دیاریکراو و دەولەمەندە) (نعموم جومسكي، 2005، 18).

ئەمەش ئەو دەگەییەنی کە زمانە کۆماندەکاتەو و دەربرینەکانن پۆحەکان نزیکتەر و هزرەکان فراوانتر دەکەن. سەرباری هەموو ئەمانەش سەنتەری جوانییە و بەخشیی جوانی و دۆزینەوویان لە دەقە شیعرییەکاندا بۆ زمان و چۆنیەتی تەوزیفکردنی دەگەریتەو. بەها و شیوازی وشەکان -بریکی کەم نەبیت- لە خودی خۆیاندا بەدیناکریت. بەلکو چۆنیەتی بەکارهێنانیان بریاری ئەم حالەتە دەدات، بە تاییەتی کە زمانی شیعری بە بی لادان لە یاسای زمان یان بوونی رێژەییەک لە لادان ناگاتە ئاکام، (هەر وینەییەکی شیعری کار لەسەر پیشیلکاری یاسا یا ریسایەک لە ریساکانی زمان یا بنەما دەلالییەکانی دەکات) (ضياء خضير، 2000، 14). پیشیلکاری توانای شاعیر دەرەخات لە ئاکامی دۆزینەووی مەدلولی نوێ بۆ دالیک دیاریکراو، بە تاییەتی کە (دال و مەدلول بریتین لە دەنگ و بیر، بۆیە ناتوانریت نە دەنگ لە بیر و نە بیر لە دەنگ جیا بکرتەو) (شکری محمد العیاد، 1988، 46) بیرکردنەو لە مەدلولی نوێ دەکەوینە ئەستوی شاعیر، تا چەند مەبەستیەتی چینی مەدلولە کۆنەکان هەلۆهشییتەو و پەیوەندییەکی نوێتر بخاتە روو.

2. تەوهری دووهم / فەرهنگی شیعری موفتی و دیاریکردنی رۆشنییری زمانی له شیعەرکانیدا

سۆز سەرچاوهی سەرەکی زمانی شیعرییە، بە تایبەتی که کۆی ئەزمونەکانی شاعیر سۆزەکانی بەشداری له دروستکردنیان دەکات، کهچی له لای موفتی بەتەواوەتی پیچەوانە بۆتەو، چونکه شاعیر بە پالپشتی ئاوەز مامەلە له گەل ژیان دەکات و جوانییەکان له دوو توپی ناوەرۆکە بالاکانی کۆمەلگە و کەسە پر بەخششەکان بەدی دەکات، بۆیە له خەمی هۆشیار کردنەویانە و چەشنی حاجی قادری کۆیی (1815-1897) رابەرئاسا کار لەسەر پرکردنەوی بۆشاییەکانی کۆمەل دەکات و واز له ئارەزوو تەبەتەکانی خۆی دەهینیت و ژیانی بۆ میلەت تەرخان دەکات، چونکه ئامانج له شیعەر و گوتاری شیعری لای موفتی ئاراستەکە ی جیاوازه و تایبەتە بە بیرکردنەو و چالاکای شاعیر له دوو توپی ژیان و ئەزمونکردنی.

زمانی شیعری موفتی له قوولایی زەمەن و سەر دەم و قوونای موفتی سەرچاوهی گرتووه، شیعەرەکان گوزارشت له واقعی ئەوکات دەکەن، بەلام چەند ئەم زمانە پەیووەستە بەو کاتە دیاریکراوه، یا دەپەریتەو بۆ زەمەن و کاتی تر؛ ئەمەیان پەیووەستە بە سروشتی دەقەکان و توانای حەشاردراوی مانەو و بەرگەگرتنیان بۆ واقعی زەمەنەکانی تر، لەوانە یە جیاوازی سەرەکی له نێوان زمانی دێرین و نوێ بریتی بیت لەوێ (واتا له زمانی دێریندا پیشتر هەبوو و نووسەر بەشیووەکی نوێ دایەدەریتەو، بەلام واتا له زمانی نویدا شۆرش ئامیزە له ئاکامی نووسین و دواتری، و تاکە پەیووەستە بە دواتر نەک پیشتر) (أدونیس، 1978، 132).

تەنانەت جوانیناسی شیعری پەیووەستە بە شوین و کاتی بەکارهینانی وشەکان و بەخشینی واتای چاوهروان نەکراو، لێرەدا شیعەر رووی دەرەو جیدەهیلێ و بەرەو قوولایی ناخ شۆردەبیتەو، بەمەش شیعەر بزووتنەووەکی شۆرشگێری بەمەبەستی ئەنجامدانی گۆرانکاری لەنیو کۆمەلگەکەیدا بەرپا دەکات و کاریگەرییەکی چاک دروست دەکات، بۆ ئەوێ روخساری ژیان جوانتر و ناوەرۆکیکی بالاتر پیشکەش بکات، بۆیە (هەر قەسیدەیهکی راستەقینە شەرپیکە یا هێرشیکە) (أدونیس، 1978، 72).

بەم پێوهره بهشی زۆری شیعەرەکانی موفتی شەرپ و هێرشکردنی زمانین، بۆ نموونه له شیعری (عەیبە) دا دەلی:

عەیبە شاعیر لەم زەمانە یاری زولف و شانە بی

یا سوپاسی قامەتی گولزاری ڕووی جانانە بی

شاعیری بیکەس بە کوردی، یانی خاوەن هۆش و بیر

چۆن ئەبێ هۆشیار و زانا و هونەری لەرزانه بی

ھەر ئەدییی خوی لەسەر خال و خەت و ئەگریجە بوو

من لەحەق داوا ئەکەم ببیرێ با ھەر نەبێ (دیوانی موفتی، ۹۸)

بیرۆکەیی ئەم شیعەرە لای شاعیری دیکەش بەدی دەکریت، وەک: (ئەحمەد موختار جاف) و (حاجی قادری کۆیی)،...ھتد. خەمەکانی موفتی خەمی خودی خۆی نییە، خەمی گەرەمی موفتی دوروو بەرە، بۆیە گوتاری شیعەرەکانی ئاراستەیی کۆمەڵە، ئەم حالەتە بۆتە مایەیی ئەوەی جەخت لەسەر زمانی ئەوان بکاتەو و کەرەستەکەیی ھەر وشەکانی نێو فەرھەنگی زۆرینەیی میلەت بیت، چونکە ئامانجی سەرەکی شاعیر ھۆشیارکردنەو و ئاگادارکردنەو یانە، بۆ گەیاندنە ئەوەی دەیەوێت ھانای بۆ زمانیکی رەوان و شیوازیکی راستەخۆ بردوو، بەبێ پازاندنەو و تەم و مژی و ناپروونی .

ئەو نەبویستوو بەھۆی زمانیکی شیعری چر دیواریکی پتەو و تینەگەشتوو لەنێوان گوتارەکانی خۆی و بەرامبەرەکەیی دروست بکات، بە جۆریک جوانییەکان بگات و پەيامەکەیی نەگات، بەلکو ویستووێتی پەيامەکەیی بگات بۆ ئەوەی جوانییەکان لە بواری رەوشتەو لەلای بەرامبەر/وەرگر بچەسپینێ، تەنانەت خۆیشی وەکو شاعیر نانسیتیت، بەلکو کار لەسەر مرقایەتی دەکات. بۆیە لە کۆتایی ھەمان شیعردا دەلێت:

موفتی ھەرچەند تۆ کە ھۆنەر نیت و ناوت ھۆنەرە

تاوەکو مردن ژیا، ژیا، ئینسانانە بێ (دیوانی موفتی، ۹۸)

شاعیری لای موفتی؛ یەكسانە بە خاوەن بیر و ھۆش، ئەم بیر و ھۆشەش دەبێ لە خزمەتی مرقایەتی دابیت و لە چواچێوہیەکی مرقانەدا بیت، کە بەرھەمی بیروھۆشە. موفتی وینە زیندووہەکانی نێوکۆمەلگەکەیی خستۆتە نێو سیاکی دێرە شیعرییەکانی و بەشدارییەکی تەواوی دەرد و خەم و مەینەتیەکانی دەورووبەرەکەیی کردوو و بەمەش نەوہستاوہ خستۆتە تیبە قالبی شیعری بۆ ئەوەی بە وردی دیاریبکریت و دواتریش چارەسەریان بۆ بدۆزریتەوہ .

شیعرییەتی زمان کاتی دەردەکەوێت کە پەيوەندی نوێ لەنێوان ئەمانەیی خوارەو دا دروست دەبیت: (أدونیس، 1996، 154).

۱ / پەيوەندی نیوان مرقوف و مرقوف.

۲ / پەيوەندی نیوان شت و شت.

۳ / پەيوەندی نیوان وشە و وشە، واتە وینەیی نوێ بۆ ژیا و مرقوف پێشکەش دەکات.

ئەم پەيوەندییە ئاسۆییانە دواتر پەيوەندی لەسەر ئاستی ستوونیش دروست دەکەن، بەتایبەتی کە مرقوف و پەيوەندییەکانی نیوانیان دەبیتە مایەیی دروستکردنی پەيوەندی لە نیوان مرقوف و شت،

که بهرهمه که بیان دروستکردن و دۆزینه وهی په یوهندی نوییه له نیوان وشه و وشه، چونکه (ئیمه به زمانیک هزر دهکین و به زمانیک دهئاخفین و به زمانیکیش دنووسین) (یوسف الخال، 1978، 6).

تا له کوتاییدا دهگاته ئه وهی نووسین به زمانی پوژانه و ئه وهی له ئیستای زهمه نی موفتی پیگه یشتوو، گه لاله بووه، موفتی مه بهستی بووه ئه م جوړه زمانه به کار بهین، بو ئه وهی بازنه ی هوشیارکردنه وه که فراوتر بکات. ته وزیفکردنی وشه له نیو دیره شیعرییه کاند ده لاله تی نوی به وشه که ده به خشن، چونکه وشه له فهره نگدا چه سپاوه و ده لاله ته که یشی دیاریکراوه، به لام ئه وه شاعیره ده لاله ته کانی وشه فراوانتر دهکات و ده لاله تی نویان پی ده به خشیت. ئه گهرچی وشه هه بیت به کارهینانیسی پشتگوئی خرابیت، شاعیر ده توانیت چه ندین باره ژیان و چالاکیان به به ردا بکاته وه و له یاده وهی کومه لگه دا بیانیه لیته وه، گرنه له شیعردا پیشره وی بو بینینیکی ژیانیه مروقیه تی نوی و شورشگری بکات، (گرنه شاعر بنیادی دهروونی و عه قلی باو بگوریت، نه که به کار بهینرین، یا بیلینه وه) (أدونیس، 1978، 106). جوانی زمانی شاعر ههروهک (ئه دونیس) ده یگه رینیته وه بو (سیستیمی وشه کان و په یوهندیان به یه کترییه وه، سیستمیکه ریزمان حوکمیان ناکات، به لکو هه لچوون و ئه زمون به ریوهیان ده بات) (محمد عزام، 1995، 35-36). یه کی له و پالپشتیانیه ی شاعیر بو ئه م مه بهسته ره وانیه لیتیه، به تاییه تی لیکچواندن و خواستن و هه ندی له لایه نه کانی جوانکاری؛ وهک: پینجخشته کی که لای موفتی به شیکیان به ته نیا خوئی شاعر هه کی له سه ر هونه ری پینجخشته کی نووسیوه و به شیکیه ترین پینجخشته کی له سه ر شیعری شاعیری تره، وهک: (ئه حممه د موختار جاف 1898-1935) و (قانع 1898-1965) و (گیو موکریانی 1903-1977). ئه مه ئه وه ده گه یه نی که شیوازی ئه م شاعیرانه له موفتی نریکن، به تاییه تی (قانع) که به شاعیری چه وساو ده کان ناسراوه و ئه م شاعرانه ی موفتی کردو ته پینجخشته کی:

1_ ده ردی دل (دیوانی قانع، 53)

2_ ئه ی سه ر به سه (دیوانی قانع، 79)

3_ ئه گه ر چی له حزه یه ک (==، 151)

4_ ده سی من دامه نی تو (==، 314)

5_ عه بیه شاعیر له م زهمانه (==، 322)

ئه مه به لگه یه کی پته وه بو نریکی هزر و بیروپا و بنه مای ئه م دوو شاعیره. (ئه ی وه تن) لای موفتی چوارچیوه یه کی تاییه تی وه رگرتوو، چونکه ئه م ده سه ته واژه یه لای شاعیری دیکه ش به دیده کریت، که هه ندیکیان سه رچاوه که بیان هه ر موفتی شاعیره، که (وه تن) لای موفتی نریکتره و ئه و که س و هاورییه یه که ههستی پیده کات و ناخی ده خوینیته وه، به هوئی کاره کانی (تیه گه م، ئه زانم) جهخت له سه ر نریکبوونه وهی له (وه تن) ده کاته وه. دلدانه وهی (وه تن) به هوئی (سه برت

بێ، نەنالی، ئەم حالەتی قسەکردنە داھینانیکە لە زمانی شیعری، کە لە کۆتایی شیعەرەدا (گەر ئەپرسی) کردۆتە زمانحالی وەتەن، وشەیهکی وەکو (ناقوس) کە جگە لە موفتی لای شاعیری تر بەدیناکریت، یەکی لە و اتایانە ناغوس پەیوەستبوونیەتی بە مەترسیەو (بروانە: جمال الدین ابن منظور، 2010)، لای نەسرانییەکان بۆ ئاگادارکردنەوی خەلک بۆ کاتی نوێژ بەکارهاتوو. شاعیر دەلی:

تابەکی بۆت لێدەم شەپپوور و ناقوس و جەرەس (دیوانی موفتی، 71)

زمانی هەلقولای دەروونیکە هەمیشە ناارام لەبەر ئازارەکانی وەتەن دەگەیهنیت، هەموو چارەسەریشی بۆ ئەم گرییە (عیلم و عەقل)ە، مەوۆف لای موفتی یەکسانە بە سەر، سەر یەکسانە بە عەقل.

ئەو سەر بەسە تاکە ی لەسەرت ماوێ جەهالەت

چاو هەلبەرە نەختی، بەسە ئەحوالی قەباحەت

حەییوانی ئەگەر جیلەوهری خۆشت موراو

یا گەر بەشەری بێرە سەفی عیلم و دیراسەت (دیوانی موفتی، 99)

بانگەوازی هەمیشەیی لای موفتی و پێوانەیی مەوۆقبوون (عیلم)ە، کە لە پێرەوی شیعەرەکانیدا ئەم پەیمانی پێویستبوونی زانستە چەندین بارە دەکاتەو، بە هۆی جەختکردنەوی لەسەر عەقل، هەرچەندە مەرج نییە هەموو کەسیکی عاقل زیرەک بێت، پێچەوانەکەیشی راستە، چونکە عەقل لەگەڵ زیرەکی جیاوازی، بەلام داواکاری موفتی؛ بوونی عەقل پەیوەستکراو بە هۆشیاری، بەهۆی بەکارهینانی عیلم و زانیاری و زانست کە پالەریک بۆ هۆشیاری و چەکیکی کاریگەرن لە سەر کۆمەلگا و گەشەسەندنیدا.

موفتی خۆی وەک مەوۆف هەم عاقل وانا، وەک شاعیر هۆشیار، و بێستویەتی ئەم شتانە ی لە ئاکامی دانایی و هۆشیارییەو هەستی پیکردوو بیکاتە پەیمانی و بیگوازییەو نێو کۆمەلگەکی، هەموو جەختکردنەوی موفتی لەسەر هۆشە؛ بۆ بەرپێوەبردنیکی پیکری ژیان:

بیزانە شعوری نییە پەتیارە و شیتە

ئەو شاعیرە هۆشی کە لە سەر پەرچەم و خالە. (دیوانی موفتی، 106).

نامەکانی موفتی نامە ی خۆدی نین، بەلکو نامە ی کۆمەلایەتین، دەشی بێنین موفتی چاکسازیکی سەردەمەکی بوو، وەک چۆن لە ئیستادا گروپ و پیکراو هەن بۆ دژایەتیکردنی گەندەلی، موفتی بە تەنیا گروپ ئاسا کاری کردوو بۆ نەهیشتنی دیارە دزیوکانی کۆمەلگەکی، ئەم کارەیشی پێویستی بە بەکارهینانی زمانیکە پەوانی سادە ی ناوهرۆک قول بوو.

بۆ ئەم مەبەستە (یاکوبسن) شەش رەگەزی دیاریکردوو: (نێرەر، بۆنێردراو، پەيام (نامە)، سیاق، کۆد، کەنالی گەياندن و پەيوەندیکردن، بۆ ئەوەی نامە یا پەيامەکه کاریگەر و چالاک بیت، دەبیت جەخت لەسەر زمانی شیعری بکریتهوه، بەمەش پێویستی بە سیاقیک هەیه پستی پێ بیهستیت، هەر وها پێویستی بە بوونی کۆدیکى هاوبەش لە نێوان نێرەر و بۆنێردراو هەیه، هەریەک لەو شەش رەگەزه ئەرکیکی زمانی جیاوازیان هەیه، واتە شیعرییەت بریتییه لە ئەرکی ئەدەبی که نامەکه بنیادی دەنیت) (یاکوبسن، 1988، 57). چۆنیەتی خستنه‌پووی پەيامەکه و کەرەستە و تەکنیکە بەکارهاتووکانی وەک: گێرانه‌وه، گفتوگۆ، خۆدواندن،...هتد، سەرباری کەرەستەکانی جوانکاری شیوازی تاییەت بە شاعیر دروست دەکەن و دەیناسین لە لایەک و لە لایەکی تره‌وه وەرگر بۆ خۆیان کیش دەکەن. چونکه زمان کاتی رەهەندی جوانی لەخۆدەگریت، که لە سنووری زمانی ئاسایی و بەکارهێنانە باوەکانی بچیتە دەر، بەلام لێرەدا ئەم پرسیاره دروست دەبیت، شاعیریکی وەک موفتی چەند پێویستی بەوه بووه لەم سنووره دەر بچیت، بە تاییەتی و لە بواری ئەزمونەکانی موفتی کار لەسەر جەوهەری مرۆف دەکەن، نەک شیوه و رۆخسار؟ ئەمە وایکردوو فەرهنگی شیعری موفتی بێتە مایه‌ی سەرنج و تێرمان، سەرەکیترین پیکهاته‌کانی ئەم فەرهنگەش بریتین لە:

1- لاساییکردنەوه‌ی شیعری کلاسیکی بە هۆی بەکارهێنانی زمانیکی تیکەل، بە جیاوازی ئەوه‌ی که لە نیو فەرهنگی شیعری موفتی دا وشە و زاراوه‌کان زیاتری عەرەبین، فارسی و تورکی تیدا بەدیناکریت، هەر بۆیه موفتی دەلی:

کەسێکم بۆ دەس و سەر من لە قەومیکم پەنا بە خوا

نە دەرمانم لە لای تورکه، نە هیوامە بە ئێرانی... (دیوانی موفتی، 188)

یا دەلی:

ئە‌ی کورده زمانی عەرەبی و فارسی و تورکی

لێ لاده بە رەسمی مەدوئ، تازه بەتالە

رەبیبی نەنەوئ دەستی قەوی کاکي

رزگارت ئەکا کاکه لە گریان و لە نالە... (دیوانی موفتی، 106)

وشە باوه عەرەبیه‌کان که بەکارهێناوه، دەشی لە نیو زمانی رۆژانە‌ی ئەو کاتدا بەکارهاتبیت، وەک: (ناقوس، جەرەس، حاشا، نعیمة، وه‌حشەت، ئەسباب، نەجات، عوقده، ئیحسان، لەعنة، خائین، حەیا، صنعة، قەتره، مەشهور، عمەل، حەیات، مەکروه، حەبیه، مەزروعات، موخته‌سەر، ئەشعار، تەبیب، جەزا، حەبس، تۆبە‌ی نەسوحی، بعیع و شیرا،...هتد). هەرچەندە لە شیعری (پریه‌تی

سندوقی دل) که له ساڵی 1939 نووسراوه، ریک موفقی باس له توانای خۆی بو نووسینی شیوازی شاعر به زمانی کلاسیک دهکات، تیندا دهلی:

خالی با دانیم به دانه و موو به داوی مورغی دل

چینی ئەگریجهی به دوویشک و قهفی زولفی به مار(دیوانی موفقی، 122)

ئەم چه مکه لای نالی و وهفایی به دی دهکریت، هه چه نده موفقی له کوتایی ئەم شاعریدا دهلی:

موفقی به م ته رتبه گه ر باری غه زه ل کۆکه یته وه

کهس به فلسی نایه وی بیبه یته ناو بازار و شار(سه رچاوه ی پینشو)

موفقی خۆیشی درکی به وه کردوه که له غه زه لدا سه رکه وتوو ناییت، نه ک له بهر ئەوه ی لیزان نییه، به لکو له بهر ئەوه ی له نیو خه میکی گه وره ترده ده سو رپه وه، که جیی ئەم زمانه ی تیدا نایته وه.

ئەگه ر له داوی (خانی 1651-1706) و (حاجی قادری کۆیی) یه وه (بیکه س/1905-1948) شاعیریکی شۆرشگێر و دژی بیگانه په رستی و نه ته وه یی بوو بیت، ئەوا موفقی گه وره ترین شاعیری دژه گه نده لیه له کۆمه لگه ی کوردیدا، سه رباری بیره نه ته وه یی و سه رنج ورد و بیرتیژییه که ی.

2- وشه ی رۆژانه ی ئەوکات، که له ئیستادا یا هه ر به کارنایه ن، یا زۆر که م به کاردین، وه ک:

فاکوفیک، چه یته، جه را (قاچم جه راوه)، جه خار، پیرم گرت (پیلیم گرت)، قوژبن، ده منه ویستاو، ده سمایه، مه ره خه س، ئاو رشین، قاو چوقوچ (قه و چه قه وچ) چه ناگه بازی (چه نه بازی)،... هتد.

3- ئەو گۆرانکاریانه ی له په یوه ندی نێوان دال و مه دلول دروست ده بن؛ که تایبه ته مندی شاعیر ده رده خه ن، یا دروست کردنی وشه ی لیکدراو، وه ک: سندوقی دل، تۆماری دل، مه زرو عاتی یار، شوعله وه ر، ریه سته ی (پێگری)، فه رها دکوژ، دوو عانووس، ئەشعاری شوخ، لا فوای خه یالات، شوخی خوششعار... هتد، شوخ و خوش لای نالی به دیده کریت که په گه ز دۆزی ناته واو دروست ده کن، که ته نیا ریزی پیه تکه ان وه کو یه ک نین (بروانه: دیوانی نالی)، به لام موفقی خسته یه تیه پال شعار.

4- کوردی ره وان وه ک: خۆپه سه ندی، خوینسارد، چاپووک، گه ر دنکه چی، گه نده ل، په رپووت، هیچنه زان، توونا کراو (ده ربه ده ر کراو)..... هتد.

5- ناوی ره وه که خۆرسکه کان وه ک: ریواس، قارچک، دارمازوو،... هتد

6- زۆربه ی فرمانه به کارهاتوو هکان فرمانی داخوازییه، له ئاکامی ناوه رۆک و ئاراسته ی په یامه که ی، وه ک: تیی هه لده، بیرپه زه، نه که ی، بیچپه زه، بگرن، خه م مه خو،... هتد.

7- کيلگه واتاييه‌کان لای موفتی که کيلگه‌يه‌کی سهره‌کيه؛ ولات و واژه په‌يوه‌سته‌کانه به وه‌تن، خو‌شه‌ويستی ولاتی به گه‌لی شیوه‌ی همه‌جوړ دهربرپوه وهک: له رېگه‌ی دهربرپینی راسته‌وخو نمونه‌ی: (ئهی وه‌تن) ناراسته‌وخو له بوارى دهربرپینی په‌يوه‌سته‌کان به سروشتی ناوچه‌که و هاندانی خه‌لک بو خزمه‌تکردن له رېگه‌ی زانست و خوینده‌واری و پو‌شنبیری، هه‌روه‌ها دوورکه‌وته‌وه له و بابه‌تانه‌ی زیان به گه‌ل و نشتیمان ده‌گه‌یه‌نن، واته ژيان به مه‌ردی و سهربه‌ستی و سهرفیرازی و پشت به‌ستن به توانا خو‌یيه‌کان نه‌ک به بیگانه.

8- هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی که‌سایه‌تی نیو فولکلوری کوردی وهک: شیرین و فه‌هاد، گولئه‌ندام و بارام، یوسف و زولیا (ثایینی)، رو‌سته‌می مازنده‌ران، دیوی سپی، یا په‌ند و ئیدیوم، نمونه‌ی: چه‌پله به ده‌ستی لیتادری، خه‌یالی خاوه،.....هتد. هینانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی فه‌لسه‌فی وهک: ئه‌رستو، که‌سایه‌تی سیاسی وهک: چه‌رچل، پوزفه‌لت.....هتد.

9- موفتی وهک هه‌ر شاعیریک سیبه‌ری زمانی شاعیری دیکه‌ی به‌سهره‌وه‌یه، که له هه‌ندی شاعیردا به‌دیده‌کریت. وهک:

پریه‌تی سندووقی دل دایم هه‌تا دووسه‌د هه‌زار

گه‌وه‌ری پر قیمة‌تی ئه‌شعاری شوخی خو‌ششعار

سهرفی ناکه‌م من له بازارى پوپوچا به هیچ

یه‌عنی زولف و په‌رچه‌م و خال و خه‌تی پووی گولعوزار..(دیوانی موفتی، 121)

یا:

وه‌کو ماسی به سهربه‌ستی غه‌واصی گیزی بن ئاوم

له بنی به‌حری فیکرا، گه‌وه‌ری عه‌نتیکه دهر‌دینم (دیوانی موفتی، 102)

(نالی) ده‌لی:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دوور و گه‌وه‌ره ئه‌مما

غه‌واصی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه (دیوانی نالی، 100)

یا وهک:

گه‌لی که‌س وا ئه‌زانن خه‌و ئه‌بینم یان ئه‌راوینم

فلیمی سینهما چه‌رخه ئه‌گورپی پوژی سیسه‌دجار (دیوانی موفتی، 102)

(قانع) ده‌لی:

به ئاوینه نهكهن پروا ئەگەر خهندهی به پروتا هات

لهگهڵ جهمعی خه لایق دل ئەگۆرێ روژی سێسه دجار (دیوانی قانع، 568)

جیاوازییه که له نیوان (فیلمی سینهما و ئاوینه) دایه، که دهشی فیلم خودی ژیان بیت و گۆرانه کهش به شیوازیکی خوازی ده لاله له زوری بکات، له کاتیکدا (قانع) ئەم شیعره ی موفتی کردۆته پینجخشته کی. زمانی شیعره ی موفتی وهک چون (حاجی قادری کۆیی) ئەم خهسله تانه ((راستگۆیی، فیداکاری بۆ باوهری ئینسانانه، خۆبه ختکردن له پیناو غهیر، خۆله بیرکردن، نه بوونی ئامانجی شه خسی له کرده ودا، هتد)) (مه سعود محمه د، 1973، 20) موفتی به هه مان شیوه ی حاجی قادری کۆیی ژیا نی گۆره راندوو، به جیاوازی له ریژه ی تووره بوونیان له چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل کۆی کۆمه لگه دا. ئەمه شه زمانی شیعره ییانی کۆکردۆته وه، ههروه ها موفتی له شیعره ی (گه وره یه ک)، که له سه ر کیشی 10 برگه ییه و له 11 به ندی شه ش دیری پیکه اتوو، تیندا هاتوو:

گه وره یه ک بۆ که س نه بن سینه ری

خۆم بۆ بگێرم له ده وری سه ری

به وشکی بۆ بجمه مه یته ری

وه ختی ده رکه وئ هه ستم له به ری

هه ر بۆ خۆی دایم هه ولی ژیا ن بی

یاخوا ئەو گه وره به شی نه مان بی (دیوانی موفتی، 107)

بیکه س به هه مان ئاواز و کیشی ئەم شیعره ی موفتی، له گه ل جیاوازی ئەوه ی که (گه وره یه ک) بۆته (دلێک)، له پال ئەوه ی شیعره که ی موفتی شه ش دیری و هی بیکه س پینج دیرییه، به لام له به ر ئەوه ی شیعره کان میژووی نووسینیان هه لئه گرتوو، نازانریت کامیان که وتوو نه ته ژیر کاریگه ری ئەوه ی دیکه، ده شی شیعره که ی موفتی زوتر بویت و بیکه س له ئاکامی سه رسامبوونی به شیعره که ی موفتی نوسیبتی، که تیندا ده لی:

دلێ ته ر نه بی، دلێ ته ر نه بی

دلێ له خۆیا دایم ته ر نه بی

سه رخۆشی باده ی رووی دل به ر نه بی

به جامی شه راب که یل و مه ست نه بی

خوایه ئەم دلّه دایم پهستی که ی (دیوانی بیکه س، 2008، 77).

(بیکهس)ی شاعیر ئاراسته‌ی شیعره‌که‌ی له نه‌ته‌وه‌یه‌وه گۆریوه بۆ عه‌شق و خۆشه‌ویستی، به‌مه‌ش تام و چیتزیک‌ی دیکه‌ی به‌شیعره‌که به‌خشیوه.

ئه‌نجامه‌کان

- په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌و له نیوان زمانی شیعری و واقعی سهرده‌می شاعیردا هه‌یه، به‌وه‌ی زمانی شیعری هه‌لگری ناسنامه‌ی سهرده‌م و قونای شاعیره و ته‌نانه‌ت به پنی ئه‌زمونی شاعیریش ده‌گوریت، بۆیه له‌م چوارچێوه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت، سه‌رباری هه‌بوونی شیوازی تایبه‌ت به‌ سهرده‌م و شاعیرانی، جگه له سامانی پۆشنییری و خه‌سه‌له‌ته‌کانی و توانای شاعیر له وهرگرتن و ده‌وله‌مه‌ندی زه‌مینه‌ی پۆشنییری.

- موفتی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی ئاراسته‌ی فره‌هنگی وشه به‌کارهاتوه‌کانی شیعری گۆریوه، نه‌ک ته‌نیا وازی له به‌کارهێنانی کۆمه‌لێک وشه‌ی نیو ئه‌ده‌بیاتی پیش خۆی هیناوه، به‌لکو داوایشی له شاعیران کردووه واز له وه‌سفکردنی شته‌ پروکesh و لاوه‌کییه‌کان به‌ین و کار له‌سه‌ر به‌ها ره‌وشتییه‌کان بکه‌ن، به‌مه‌به‌ستی به‌خشیینی بالایی به‌ ژبانی راسته‌قینه‌ که له جوه‌ه‌ری مرۆفایه‌تیدا خۆی ده‌نوینی، خۆی له خۆیدا ئه‌مه تایبه‌تمه‌ندی موفتی له دارشتنی زمانی شیعیریدا ده‌ناسینی.

- موفتی له ئاکامی ئاخوتن له‌گه‌ل خۆیدا و وه‌ک مرۆفیک‌ی پشتبه‌ستوو به‌ عه‌قل و شاعیریک‌ی هۆشیار، پوخته‌ی گوتاره‌کانی به‌ زمانیک‌ی ره‌وان و دوور له ته‌مومژ و ناروونی ئاراسته‌ی به‌رامبه‌ر ده‌کات، چونکه جه‌ختی له‌سه‌ر ناوه‌رۆک کردۆته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی بیروکه‌کانی خۆی بچه‌سپینی و قه‌ناعه‌تیک‌ی زیاتریش لای وهرگر دروست بکات.

- جوه‌ه‌ری شیعرییه‌ت له دۆزینه‌وه و بنیادنانی په‌یوه‌ندی نوێ له نیوان دال و مه‌دلولا‌یه، که ده‌که‌ویته ئه‌ستوی شاعیر، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته موفتی هاوسه‌نگی له نیوان هه‌لچوون و ئه‌زمونه‌کانی ده‌سته‌به‌رکردووه و زمانیک‌ی شیعری تایبه‌ت به‌ خۆی ناساندووه، که پیکهاته‌که‌ی زمانیک‌ی مه‌عریفی و گشتگیر میلییه.

- موفتی و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ قوله‌ی به‌ پینجۆین وایکردووه زمانه شیعرییه‌که‌ی ده‌ربری په‌یوه‌ندییه‌کانی بی، چه‌شنی زمانی شیعری نالی له چامه‌که‌ی و هه‌والپرسینی شاره‌زور، ئه‌گه‌رچی موفتی پینجۆینی جینه‌هیشتوو، ئه‌مه ره‌گوریشه‌ی په‌یوه‌ندییه‌که‌یانی قولتر کردۆته‌وه و بۆته ره‌مزیک بۆ کوردستان و ناوی موفتی وه‌کو که‌س یه‌کسانه به‌ پینجۆین وه‌کو شوین، ته‌نانه‌ت پینجۆین بۆته مه‌عشوقه‌ی موفتی، که کۆی هه‌سته‌کانی ئاراسته‌کراوه.

- موفتی پچکه‌ی حاجی قادری کۆیی گرتۆته به‌ر و شاعیریک‌ی تووره‌یه، بۆیه زمانی شیعره‌کانیشی پره له ده‌نگی به‌رز و هاواری خه‌مخوری له پیناوه‌ هۆشیارکردنه‌وه و پيشکه‌وتن و بايه‌خدان به‌ ناوه‌رۆکی کۆمه‌لگه و پیناوه‌یسته‌کانی.

–هینانەوهی ناو و کەسایەتی و شووین و کات و بەکارهینانی فرمان و ئامراز و کەرەستەکانی تری زمان و لیکدانییان و درووستکردنی سیاقی گونجاو و سەرنجراکێش، ئاماژەیکە بۆ زەمینەیی رۆشنییری زمانی و هەگبەیی مەعریفی شاعیر.

–هەموو ئەو مەوقانەیی لە پشت شیعەرەکانی موفقی دا بەدی دەکرین، جوانیەکانی ناوہوہی مەوقن، نەک رۆوکەشیان، ئاکامیکە چارەنووسیکی گەشاو و نەینی ژیان دەدرکین، کە تەنیا لە نیو خەیاڵی موفقی و تیروانینی بۆ ژیان و مەوق بەرەم هاتوو.

سەرچاوەکان

بە زمانی کوردی

–بیکەس (2008)، دیوان، ریکخستن و ئامادەکردنی: ئومید ئاشنا، پیاچونەوهی: مەسعود ئەحمەدی، چ 1، سنە.

–قانع (1396)، دیوان، شاعیری چەوساوەکانی کوردستان، کۆکردنەوهی: بورهان قانع، چ 9، ناوہندی بلاوکردنەوهی سنە، سنە.

–مەسعود محەمەد (1973)، حاجی قادری کۆیی، بەرگی یەکەم، لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد، بەغدا.

–موفقی پینجۆینی (2016)، دیوان، کۆکردنەوه و ئامادەکردنی: ئومید ئاشنا و کامیل عەبدوڵا کەریم، چ 2، چاپخانەیی ئەندیشە، سلیمانی.

–نالی (1997)، دیوانی نالی و فەرہەنگی نالی، لیکۆلینەوه و ساغکردنەوهی: د.مارف خەزەندار، بەغدا.

بە زمانی عەرەبی

– أدونیس (1966)، سياسة الشعر، ط 2، دار الاداب، بیروت.

– أدونیس (1978)، زمن الشعر، ط 2، دار العود، بیروت.

– أدونیس (1985)، کلام البدايات، ط 1، دار الاداب، بیروت.

– أدونیس (1979)، مقدمة للشعر العربي، ط 3، دار العود، بیروت.

– السعيد الورقي (1984)، لغة الشعر الحديث، ط 3، دار النهضة للطباعة والنشر، بیروت.

- تزييتان طودوروف (1990)، الشعرية، ترجمة: شكري المبخوت و رجاء سلامة، ط2، دار توبقال للنشر،الدار البيضاء.
- توفيق الزيدي (1985)، مفهوم الأدبية في التراث النقدي، سراس للنشر، تونس.
- جان كوهين (1986)، بنية اللغة الشعرية، ترجمة: محمد الولي و محمد العمري، ط1، دار توبقال للنشر،الدار البيضاء، المغرب.
- جمال الدين ابن منظور(2010)، لسان العرب، تحقيق:أمين عبدالوهاب و محمد الصادق العبيدي، ط1، دار أحياء التراث العربي، بيروت، لبنان.
- جمال حمود (2000)، فلسفة اللغة عند لودفيغ فغشتاين، ط1، مطابع الدار العربية للعلوم، بيروت.
- _جون كوهين (2000)، بناء اللغة الشعرية، ترجمة: أحمد درويش، ط3، دار غريب.
- _حسن ناظم (1994)، مفاهيم الشعرية، ط1، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- _راغب نبيل (؟)، موسوعة النظريات الأدبية، الشركة المصرية العالمية للنشر لونجمان،القااهرة.
- _شكري محمد العياد (1988)، اللغة و الابداع، ط1، انترناشيونال برس، القااهرة.
- _ضياء خضير (2000)، شعر الواقع و شعر الكلمات، اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- _عبدالرحمن السليمان (1997)، الشعرية و التجاوز، مجلة علامات في النقد، مجلد 7، جزء 25.
- _عبدالرزاق تورابي (2005)، اللغة العربية و البحث العلمي، منشورات معهد الدراسات و الأبحاث للتعريب،الرباط.
- _عثمان ميلود (1990)، شعرية تودوروف، الدار البيضاء.
- _عزالدين اسماعيل و اخرون (1998)، في قضايا الشعر العربي المعاصر، المنظمة العربية للتربية و الثقافة و العلوم،(د.ط)،تونس.
- _كمال أبوديب (1987)، في الشعرية ،ط1،مؤسسة الأبحاث العربية،بيروت.
- _محمد عزام (1995)، الحداثة الشعرية، اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- _محمود درابسة(2010)، مفاهيم في الشعرية، دار جرير للنشر و التوزيع، عمان، الاردن.
- _نعوم جومسكي (2005)، اللغة و العقل، ترجمة:رمضان مهلهل سدخان، دار الشؤون الثقافية العامة،بغداد.

یاکوبسن (1988)، قضايا الشعرية، ترجمة: محمد الولي و ميارک جنون، دار توبقال للنشر، ط1، الدار البيضاء.

یوسف الخال (1978)، الحداثة في الشعر، دار الطليعة للنشر و التوزيع، ط1، بیروت.

Çavkanî/References

'Abdulrahman Alsuleyman. (1997). *Alşi'riye û Altecawiz*. Mucele 'Ilatat fi Alnaqid. Mucild 7. Ciz 25.

'Abdulrazaq Turabî. (2005). *Al-Luxe ali'rebiye û Albehs Al'ilmî*. Menşurat Me'hed Aldirasat û Alabhas Lite'rîb, Al-Ribat.

'Izaddîn Isma'îl we Akerun. (1998). *fi Qezaya Alşi'ri Al'erebî Almu'asir*. Tunis.

Bêkes. (2008). *Dîwan*. Rêkxistin û Amadekirîn: Umêd Aşina, Piyaçunewey: Mes'ûd Ehmedî. Ç1. Sine.

Can Kuhîn. (1986). *Bunye al-Luxe Alşi'riye*. Tercme: Muhemd Alulî û Muhemd Al'umerî. T1. dar tubqal. Dar Albeyza, Almexirb.

Cemaleddîn Ibin Minvur. (2010). *Lisan Al'ereb*. Tehqîq: Emîn 'Abdalwahab û Muhemd Alsadq Alu'bîdî. T1. Beyrut. Lubnan: Darihiya Alturas Ale'rebî.

Cun Kuhîn. (2000). *Bina Al-Luxe Alşi'riye*. Tercume: Ehmed Diruyş. T3. Dar Xerîb.

Edunîs. (1966). *Siyase Alşi'ir*. Ç2. Beyrut: Dar Aladab.

Edunîs. (1978). *Zemenuş-şi'ir*. Ç2. Beyrut: Dar Al'ude.

Edunîs. (1979). *Muqedime liş-Ş'riş-Erebî*. Ç3. Beyrut: Dar Al'ude.

Edunîs. (1985). *Kelamul-Bidayat*. Ç1. Beyrut: Dar Aladab.

Else'îd Alurqî. (1984). *Loxe Alşi'ri Alhedîs*. Ç3. Beyrut: Dar Alinhiçe Lisiba'e Wennesir.

Husin Nazim. (1994). *Mefahîm alş'rye*. g1. Beyrut: Almirkiz Alpqaî Al'rbî.

Kêmal Ebudîb. (1987). *fi Alşi'riye*. T1. Beyrut: Muassese al-Eabhas Ale'rebiye.

Mal Hemud. (2000). *Felsefe*. T1. Beyrut: Misabi' Aldar Al'erebiye lil'ulum.

Mehmud Drabse. (2010). *Mefahîm fî alşi'riye*. Dar Cerîr lin-Neşir û Altuzî'. 'Uman. Alurdun.

Mes'ud Mihemed. (1973). *Hacî Qadirî Koyî*. Bergî Yekem. Bexda: Le Çapkrawekanî Korî Zaniyarî Kurd.

Muftî Pêncwênî. (2016). *Dîwan*. Kokirdnewe û Amadekirdnî: Umêd Aşina û Kamîl 'Ebdulla Kerîm. Ç 2. Silêmanî: Çapxaney Endêşe.

Muhemed 'Azam. (1995). *Alhedase Alşi'riye*. Dimişq: Itihad Alkutab Al'ereb.

Nalî. (1997). *Dîwanî Nalî û Ferhengî Nalî*. Lêkollînewe û Saxkirdnewey: Dr. Marif Xeznedar. Bexda.

Ni'um Cumiskî. (2005). *al-Luxe û Al'eqil*. Tercume: Remezan Muhelhil Sidxan. Bexdad: Dar Alşown Alseqafiye Al'iame.

Osman Mîlud. (1990). *Şi'riye Tuduruf*. dar Albeyza.

Qani'. (1396). *Dîwan, Şa'îrî Çewsawekanî Kurdistan*. Kokirdnewey: Burhan Qani'. Ç 9. Sine: Nawendî Billawkirdnewey Sine.

Raxib Nebîl. (?). *Mewsu'e Alniviryat Alladebiye*. Alqahire.

Şukrî Muhemed Al'iyad. (1988). *Al-Luxe û Alibda'*. T1. Alqahire.: Antirnaşîwnal Biris.

Tizfitan Tuduruf. (1990). *Alşi'riye*. Tercume: Şukrî Alimbxut û Reça Es-Selame. T2. Dar Tubqal lin-Neşir. dar Albeyza.

Tufîq Alzîdî. (1985). *Mefhum Alladebiye fî Alturas Anneqdî*. Tunis: Siras Lin-Nneşir.

Yakubsin. (1988). *Qezaya Alşi'riye*. Tercume: Muhemd alulî û Mubark Cinun. Dar Tubqal lin-Neşir. T1. Dar Albeyza.

Yusif Al-xal. (1978). *Alhedase fî Alşi'ir*. Dar Altelî'e lin-Neşir û Altewzî'. T1. Beyrut.

Ziya Xuzîr. (2000). *Ş'ri Alwaqi' û Şi'ri Alkelimat*. Dimişq: Îtihad Alkutab Al'ereb.

Extended Abstract

Poetic language is a center for gathering what is related to ideas, how to write and all other materials, reflects the time and stage and is directly related to the depth of the poet's ideas. It is important and represents the hidden feelings of the human heart. Within poetic language, all the general features and rules of their authority over poetic texts are broken.

Title of the research: In order to introduce the poetry of Mufti Penjweni and determine the position of the poet in Kurdish culture, we chose (Language and Experience of Mufti Penjweni (1881-1952) in the cultural dimension).

Research Methodology: The critical analysis method has been used as a basis for evaluating the poetic language of Mufti Penjweni as a result of his experiences and his role in the Kurdish cultural dimension.

Scope of the research: Diwani Mufti Penjweni, compiled and prepared by Omid Ashna and Kamil Abdullah Karim and published in 2016, has become the basis for determining the dictionary of Mufti's poetic language and the scope of the research.

The aim of the study:

- 1- Identifying the poetic language of the Mufti.
2. The position of the mufti in Kurdish culture through the level of his poetic language.
3. Identifying the main semantic fields in Mufti's poetry.
4. The type of language that the mufti emphasized on using.

The research question:

The most important questions this study seeks to answer are:

- 1_What is the poetic language of Mufti Penjweni?
2. How did cultural culture influence the language of Mufti's poetry?
3. What is the nature of the cultural relationship with the words, phrases and expressions used in Mufti's poems?

Contents of the study:

The research consists of two topics: the first topic discusses the duality of poetic language or the poetry of language and the second topic discusses the dictionary of Mufti's poetry and the identification of linguistic culture in his poems.

The poet treats language in a special way, in that language is not only a means of conveying ideas, but the poetic experience itself that expresses innovation itself, because it breaks the boundaries between opposite meanings. While part of the dictionary of poetry is the everyday language of the people, the poet has been able to create a poetic foundation that transcends the restrictions of standard language. If the poet uses the language of the people as he is, he moves away from the boundaries of innovation. Mufti Penjweni,

renowned for his poetic and intellectual contributions, enriches the Kurdish language with his unique experiences and language dictionary.

The conclusions we reached were: Mufti is one of the poets who changed the direction of the dictionary of words used in poetry. Not only did he stop using words from his predecessors, but he also asked poets to stop describing superficial things and work on moral values. In order to give height to the real life that manifests itself in the essence of humanity.

This in itself identifies the Mufti's characteristics in formulating poetic language. Mufti follows the path of Haji Qadir Koyi and is an angry poet, so the language of his poems is full of loud voices and cries of concern for the sake of awareness, progress and attention to the content of society. On the other hand, all the people behind Mufti's poems are the inner beauties of people, not their appearance. They reveal a bright and mysterious destiny of life, which was produced only in the imagination of the mufti and his view of life and man